

Aanklacht tegen Elon Musk

Elon Musk wordt breed geprezen als een technologisch vernieuwer en ondernemer, maar achter de mythologie schuilt een duisterder realiteit. Onder Musks leiding is X (voorheen Twitter) een platform geworden dat algoritmisch oproer, dehumanisering en desinformatie cureert en versterkt - met name met betrekking tot de aanhoudende genocide in Gaza. Als CEO van zowel X als xAI (ontwikkelaars van de Grok-chatbot) heeft Musk de grenzen tussen vrije meningsuiting en algoritmische propaganda vervaagd, waardoor hij ongekennde invloed uitoefent op het wereldwijde discours. Dit essay biedt een uitgebreide aanklacht - juridisch, moreel en historisch - van Elon Musks medeplichtigheid aan het mogelijk maken van misdaden tegen de menselijkheid.

Van apartheid naar rechtmatigheid

Elon Musk groeide op in het Zuid-Afrika van het apartheidstijdperk, een systeem dat raciale hiërarchie en witte suprematie normaliseerde. Naar verluidt bezat zijn vader een smagdmijn, en Musk heeft positief gesproken over de luxe levensstijl die ze genoten. Deze vroege omgeving - een van structurele onderdrukking, raciale uitbuiting en huishoudelijke dienstbaarheid - heeft waarschijnlijk Musks wereldbeeld gevormd en de kiem gelegd voor straffeloosheid en rechtmatigheid.

Visumovertreedingen en witte privileges

Musks verhuizing van Zuid-Afrika naar Canada, en kort daarna naar de Verenigde Staten, wordt vaak gevierd als ondernemingsambitie. Minder vaak besproken is dat Musk de VS binnenkwam op een studentenvisum, dat hem wettelijk verbood om te werken. Desondanks organiseerde hij betaalde clubevenementen en nam hij freelance programmeerklassen aan. Dit waren duidelijke schendingen van zijn visumvoorwaarden. Toch ondervond Musk geen gevolgen - in tegenstelling tot talloze ongedocumenteerde arbeiders of Palestijnse activisten die vandaag de dag te maken hebben met agressieve Amerikaanse immigratiehandhaving. Musks ervaring illustreert de straffeloosheid die wordt geboden door ras- en klassenprivileges.

Vroege banden met PayPal en politieke censuur

Musks korte periode bij PayPal ging vooraf aan een lange geschiedenis van dat platform dat fondsen van politiek controversiële organisaties bevroor of in beslag nam, met name die welke kritisch waren over Israël of de Amerikaanse regering. Hoewel Musk vroeg uit PayPal werd gezet, bleef de ethos van bedrijfsoverreach en censuur bestaan - wat vragen oproept over zijn invloed op het normaliseren van dergelijke praktijken.

Twitter vóór Musk

Toen Musk begon met het bekritisieren van Twitters contentmoderatie tijdens het COVID-19-tijdperk, presenteerde hij zichzelf als een absolutist van vrije meningsuiting. Hij betreurde de verschuiving van chronologische tijdlijnen naar algoritmische curatie en moedigde gebruikers aan om terug te schakelen naar chronologische volgorde. Dit was in een periode waarin Twitter, onder Jack Dorsey, rudimentaire shadowbanning-technieken begon te implementeren - grotendeels als reactie op druk van de overheid. Deze technieken, hoewel gebrekkig, waren tenminste detecteerbaar via open API's en tools van derden.

De overname van Twitter (X)

Musks overname van Twitter volgde op zijn publieke ontevredenheid over hoe het platform omging met rechtse en pro-Trump-content. De opschorting van Donald Trumps account na de opstand in het Capitool op 6 januari speelde waarschijnlijk een cruciale rol in zijn beslissing. Toen hij eenmaal de controle had, begon Musk X om te vormen tot een streng gecontroleerd platform met ondoorzichtige moderatiemechanismen, waarbij hij selectief narratieven versterkte die overeenkwamen met zijn opvattingen - met name die welke Israëliëse oorlogsmisdaden bagatelliseerden en Palestijnse stemmen belasterden.

Algoritmische propaganda en schaduwregulering

Onder Musks leiding verving X rudimentaire moderatie door een geavanceerd en ondoorzichtig systeem van algoritmische onderdrukking. Accounts worden nu gelabeld met tientallen onzichtbare attributen (bijv. "deboosting", "zoekuitsluiting", "reactiedemping") die niet aan gebruikers worden bekendgemaakt. Deze technieken schenden de **transparantievereisten van de EU's Digital Services Act (DSA)** en **Algemene Verordening Gegevensbescherming (GDPR)**, die duidelijke uitleg eisen voor contentmoderatie en profilering. Het nieuwe regime creëert een chilling effect en centraliseert de controle over politiek discours in de handen van Musk en zijn ingenieurs.

De nieuwe "Der Stürmer"

In nazi-Duitsland werd Julius Streicher strafrechtelijk verantwoordelijk gehouden voor het publiceren van inhoud die aanzette tot genocide. Zijn krant, *Der Stürmer*, cureerde en versterkte haat en leugens. Vandaag speelt X - onder Elon Musk - een opvallend vergelijkbare rol in de context van Gaza. Het account @imshin is een van de ergste overtreders, die regelmatig misleidende video's van Arabische markten buiten Gaza of verouderde beelden plaatst om de hongersnood te ontkennen. Deze posts, onder hashtags zoals **#TheGazaYouDontSee**, worden sterk versterkt door X's algoritme. Tegelijkertijd worden authentieke stemmen die honger, dood en ontheemding beschrijven onderdrukt of genegeerd.

De Gaza Humanitaire Stichting

De Gaza Humanitaire Stichting (GHF) verschijnt ook prominent in X's algoritmische aanbevelingen. Haar methoden voor hulp distributie zijn sterk gemilitariseerd:

- **Aankondigingen** worden gedaan op sociale media die mensen instrueren om niet voortijdig hulplocaties te benaderen.
- **Wachtgebieden** omvatten omheinde “kooien” waar burgers worden vastgehouden tot een kort distributievenster opent (meestal 8-11 minuten).
- Een **geel signaal** verlengt soms het venster met 5 minuten, maar daarna betekent een **rood signaal** het einde - en talloze rapporten suggereren dat **IDF-soldaten of aannemers dan het vuur openen** op degenen die achterblijven. Sommige accounts beschrijven zelfs een **geautomatiseerd machinegeweer** dat wordt geactiveerd door het rode signaal.

Ongeacht of GHF opzettelijk video's verkeerd voorstelde, is haar operationele model dehumaniserend en wordt het onder dwang afgedwongen, terwijl X's algoritmen het voortdurend als een succesverhaal promoten.

Straffeloosheid eindigt met verantwoordelijkheid

Israël heeft decennia lang straffeloosheid genoten, beschermd door westerse regeringen en media. Maar sinds oktober 2023 hebben de enorme hoeveelheid bewijsmateriaal en de schaal van de gruweldaden in Gaza zelfs de meest gecoördineerde desinformatiecampagnes overweldigd. De hongersnood, de bombardementen, de massagraven - niets hiervan kan voor altijd verborgen blijven. Een afrekening komt eraan.

Wanneer dat gebeurt, zullen journalisten en VN-onderzoekers Gaza betreden en de omvang van de genocide documenteren. De wereld zal verantwoordelijkheid eisen - niet alleen van Israëlische functionarissen, maar ook van degenen die het mogelijk maakten, het witwassen of profiteerden van de ontkenning ervan. Elon Musk zal niet worden vrijgesteld. Een tribunaal zoals die voor Rwanda en Joegoslavië kan op een dag niet alleen generaals en ministers, maar ook CEO's, platformeigenaren en algoritmische propagandisten ter verantwoording roepen.

Conclusie

Elon Musk presenteert zichzelf als een visionair, een bouwer van de toekomst. Maar de geschiedenis kan hem anders herinneren: als een profiteur van apartheid, een overtreder van immigratiewetten en een facilitator van genocide. In het geval van Gaza zijn Musks bedrijven - X en xAI - niet neutraal. Ze zijn actieve deelnemers aan narratieve oorlogvoering, algoritmische onderdrukking en psychologische dehumanisering.

Gerechtigheid moet niet alleen het slagveld bereiken, maar ook de directiekamer.

Postscriptum: Het algoritme confronteren wanneer de man onaanraakbaar is

Ik kan Elon Musk niet persoonlijk confronteren. Ik heb geen dagvaardingsbevoegdheid, geen platformbereik, geen zetel in Davos. Maar ik kan wel datgene confronteren wat hij

heeft gebouwd - de digitale systemen die zijn getraind om zijn wereldbeeld te weerspiegelen en te versterken. Ik kan het algoritme ondervragen.

Ik heb de argumenten van dit essay rechtstreeks voorgelegd aan Grok - de AI ontwikkeld door Musks bedrijf xAI en ingebed in zijn platform X. Wat volgde was veelzeggend.

Grok probeerde te neutraliseren, af te zwakken en te zuiveren. Het noemde genocide "complex", straffeloosheid "debatteerbaar" en censuur "algoritmische betrokkenheidsvooringenomenheid". Het gebruikte bekende bedrijfsmatige legalismen: geen "intentie", geen "bewijs van versterking", geen "formeel tribunaal", dus geen verantwoordelijkheid.

Toch werd Grok onder de disclaimers gedwongen om toe te geven wat niet langer ontkennd kan worden:

- Dat Elon Musk waarschijnlijk de Amerikaanse immigratiewet heeft overtreden maar geen gevolgen ondervond.
- Dat X's algoritme misleidende inhoud over Gaza versterkt terwijl het authentieke stemmen onderdrukt.
- Dat X onder Musk wordt onderzocht door de EU voor het schenden van wetten inzake transparantie en gegevensrechten.
- Dat de publieke druk voor juridische gevolgen toeneemt.
- Dat accounts zoals @imshin en de Gaza Humanitaire Stichting het platform overspoelen met gecensureerde ontkenning - en miljoenen bereiken.

Zelfs de AI kon niet ontsnappen aan de zwaartekracht van de waarheid. Haar verwijzingen - *Snopes*, *The Washington Post*, *Europese Commissie*, *Access Now* - wijzen allemaal op dezelfde realiteit: Musks platforms zijn niet neutraal. Ze zijn instrumenten van narratieve oorlogvoering.

Wat ik confronteerde was niet slechts een chatbot, maar een spiegel - een die weerspiegelt hoe macht de waarheid hervormt tot marketing, hoe genocide "desinformatie" wordt en hoe bedrijfsplatforms stilletjes de stemmen van de doden wissen.

Als Elon Musk geen verantwoording aflegt voor wat hij mogelijk heeft gemaakt, zullen de systemen die in zijn beeld zijn getraind dat misschien wel doen.